

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 15 juli 2020
0 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/20.0523
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van een vergadering van het SOD op 23 juni 2020 via MST (11.00-12.00 en 13.00-14.00)

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: P. Reesink (voorzitter), W. Schwab, T. de Kleijn, B. Jansen, M. Suwout.

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort, (ACOP), J. Kropf, R. Vermeulen (blok 1), M. de Natris (blok 2), (CMHF).

Van de zijde van BZK: C. van Wezel.

Van de zijde van Financiën: E. de Best.

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke

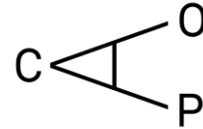
Agenda (SOD/20.0417)

13.00 – 14.00 uur (blok 1)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda
2. Pensioenregeling specifiek voor militairen 2019 (paragraaf 7.6) en 2020 (SOD/19.00704, SOD/19.00715 en bijlage, PA/19.00687 en bijlage, PA/20.0023, PA/19.00739 en bijlage, SOD/19.00628 en bijlage, SOD/19.00714 plus drie bijlagen, SOD/20.0142 en bijlage, PA/19.00626 (actiepunten 5 en 11)

15.00 – 16.00 uur (blok 2)

3. Beschikbaarheid veiligheidsmiddelen in verband met COVID (actiepunt 18)
4. Corona maatregelen Defensie m.b.t. toepassing en/of overeen te komen afwijkingen van de geldende rechtspositie (actiepunt 23)
5. Inzet militair personeel in kader militaire steunverlening in het openbaar belang t.b.v. Corona (actiepunt 24)
6. Rondvraag

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda

Mededelingen

De voorzitter opent de vergadering om 13.00 uur en heet iedereen welkom. Er worden vandaag twee vergaderblokken gehouden, het tweede begint om 15.00 uur. Spreker heeft zelf geen mededelingen of opmerkingen voor de opening en informeert of deze er wel zijn aan de zijde van de centrales.

De heer Kropf wijst er op dat er vandaag twee vergaderblokken zijn met gescheiden agenda's. Daar zal men zich aan moeten houden want spreker heeft het eerste blok voorbereid en kan bij het tweede blok niet aanwezig zijn, hij verzoekt de voorzitter om hier rekening mee te houden. De voorzitter zegt dit toe en geeft aan dat het betreffende agendapunt 2 zal worden besproken en afgerond in het eerste vergaderblok.

De heer Kropf doet vervolgens, omdat hij niet bij de rondvraag aanwezig zal zijn, de mededeling dat hij graag met de voorzitter een afspraak voor een SOD wil maken. Hier is vorige week al over gesproken en toen was het een optie om een SOD op donderdag 25-06-2020 te houden maar dat lijkt spreker gezien de planning van de WG AV niet opportuun. Omdat het echter snel 1 juli zal zijn wil hij om verrassingen te voorkomen in ieder geval voor genoemde datum nog een SOD plannen. Dat wil de voorzitter zeker regelen en hij overweegt om een SOD op maandag 29-06-2020 te plannen. Als tijd heeft spreker 13.00 uur in gedachten en hij hoort graag in hoeverre dit de anderen uitkomt. De heer Kropf zou dat tijdstip vrij kunnen maken mits het tijdig vast wordt gesteld. Zo nodig kan hij die dag ook op andere tijdstippen. Na overleg met de andere leden besluit de voorzitter dat hij hierop terug zal komen aan het einde van het SOD van vandaag dan wel daarna via de mail teneinde het vergadertijdstip verder af te stemmen.

Vaststelling agenda

De voorzitter geeft aan dat in het eerste vergaderblok de pensioenregeling voor militairen 2019 zal worden besproken. Het tweede blok betreft drie agendapunten inzake Covid alsmede de rondvraag en spreker informeert of er over de agenda nog opmerkingen zijn van de zijde van de centrales. De heer Schilperoort attendeert er op dat de pensioenregeling niet alleen over 2019 gaat maar ook over 2020 omdat partijen nog een discussie hebben af te ronden over beide reglementen alvorens er met 2020 verder kan worden gegaan. Dat klopt volgens de voorzitter en hij voegt hier aan toe het met name over paragraaf 7.6 te willen hebben. De heer Kropf begrijpt de opmerking van de heer Schilperoort niet helemaal aangezien de tekst die van 2019 is. Spreker informeert waar op de agenda iets staat met bijbehorende stukken over de pensioenregeling 2020. De voorzitter denkt dat de heer Schilperoort doelt op de doorwerking hetgeen de heer Schilperoort bevestigt. Hij licht toe dat niet alleen de discussie over de piep die er voor 2019 was moet worden afgerond maar ook dat de discussie over het korten is doorgeschoven naar 2020. Voordat partijen het reglement voor 2020 in de WG PA vast kunnen stellen dient eerst duidelijkheid te worden verschaft over hoe zij met de situatie om moeten gaan. Spreker wilde zojuist aangeven dat het hem er niet om gaat dat de tekst nu moet worden afgerond, de uitkomst kan volgens hem ook best zijn dat de WG PA dat verder doet mits partijen het eens zijn over de uitkomst van de discussie. Deze uitkomst betreft echter niet alleen 2019 maar werkt ook en zelfs met name door in het reglement van 2020. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Kropf aan dat voor hem nu duidelijk is dat de heer Schilperoort niet doelde op de *regeling* 2020. Wat spreker betreft hoeven er ook geen afspraken te worden gemaakt over het teruggeven van het onderwerp aan de WG PA. Toen de regeling van 2020 werd geagendeerd is gezegd dat dat niet kon omdat eerst 2019 moest worden behandeld wat volgens spreker ook de zuivere werkwijze is. Wat hem betreft is de uitkomst van deze vergadering zeker ook van invloed op de rest maar dat effect wil hij nu niet in deze discussie betrekken, die moet zuiver worden gevoerd over wat er nu op tafel ligt. Dat dit effecten heeft op hetgeen daarna komt is voor spreker evident.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Van Hulsen is het daar niet helemaal mee eens maar hij stelt voor dat partijen nu gewoon gaan beginnen. Zij hebben met betrekking tot 2019 in feite een soort tekstueel compromis verzonnen en 2019 is nu ook gewoon toegankelijk terwijl de lopende discussie nu over 2020 gaat. Spreker wil dit voor nu verder laten zitten, men weet waar het over gaat en dat is met name paragraaf 7.6 en de uitstralingseffecten daarvan. De heer Vermeulen geeft desgevraagd door de voorzitter aan dit ook zo te zien.

Agendapunt 2: Pensioenregeling specifiek voor militairen 2019 (paragraaf 7.6) en 2020

(SOD/19.00704, SOD/19.00715 en bijlage, PA/19.00687 en bijlage, PA/20.0023, PA/19.00739 en bijlage, SOD/19.00628 en bijlage, SOD/19.00714 plus drie bijlagen, SOD/20.0142 en bijlage, PA/19.00626 (actiepunten 5 en 11))

De voorzitter geeft aan dat de uitgangspunten van de pensioenregeling voor vandaag zijn geagendeerd en ook zijn besproken in de WG PA en het SOD. Zijn vertrekpunt voor vandaag is dat partijen het met name zullen hebben over de beïnvloeding van paragraaf 7.6. Oorspronkelijk was het de bedoeling om daarover in het SOD van 17-03-2020 te spreken maar dat ging vanwege de situatie rondom Corona niet door en daarna was er sprake van een andere prioriteit. De tijd dringt echter en partijen hebben zichzelf ook verplicht om een mening over dit onderwerp te vormen, zij hebben niet de luxe om daar een paar jaar mee te wachten. Gelet op de eerder gevoerde discussie alsook gezien de standpunten van de verschillende centrales wil de voorzitter graag van hen vernemen hoe zij tegenover de huidige van de stand van zaken staan. Het woord wordt als eerste gegeven aan de CCOOP.

De heer Kropf heeft een algemene tekst opgesteld waarin wat betreft de CCOOP de kern van het verhaal is opgenomen. Hij heeft ook omwille van de beschikbare tijd het standpunt van zijn centrale in deze tekst verwoord. De tekst is hieronder integraal opgenomen:

‘Voorzitter, wij hebben veelvuldig aangegeven dat naar onze mening artikel 20 van de Pensioenwet het niet toestaat om pensioenaanspraken van pensioengerechtigden in negatieve zin aan te passen met terugwerkende kracht.

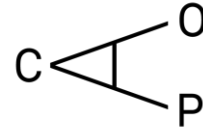
*Artikel 20. Gevolgen van wijziging van een pensioenovereenkomst
In geval van een wijziging van een pensioenovereenkomst worden de voor de aanspraakgerechtigden tot het tijdstip van wijziging opgebouwde pensioenaanspraken niet gewijzigd, behoudens het bepaalde in de artikelen 76, 78, 83 en 134.*

Wat ons betreft kan er dan ook geen misverstand over bestaan dat dit ook van toepassing is op de aanspraken die deelnemers, slapers en pensioengerechtigden hebben opgebouwd tot 1 juni 2001. En dit geldt dan ook onverkort voor mensen die die pensioenaanspraken voor 1 juni 2001 hebben opgebouwd en waarvan, zoals uzelf aangaf, door het ABP deze aanspraken alleen als contante waarde zijn overgeheveld naar het deel van het ABP voor niet militairen.

Wat ons betreft zijn aanspraken immers meer dan een contante waarde, aanspraken zijn een combinatie van de contante waarde en de daaraan verbonden voorwaarden en afspraken. Ook aangaande indexeren en, zoals in dit geval, eventuele kortingen op het pensioen.

U verwees hierbij overigens naar een overeenkomst tussen Defensie en het ABP die deze werkwijze zou rechtvaardigen. U wilde die overeenkomst echter niet aan de Sociale partners ter beschikking stellen en helaas waren wij dienaangaande dan ook genoodzaakt om een WOB-verzoek te doen. Door dit WOB-verzoek is dit stuk openbaar geworden en onder nummer SOD/20.0142.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Overigens maken wij uit deze overeenkomst ook niet op waar zou staan dat de door u aangehaalde afspraak zou staan en deze werkwijze te legitimeren zou zijn. Wel lezen wij in deze overeenkomst “dat vanaf 1 juni 2001 de ouderdoms- en nabestaandenpensioenen van militairen door middel van verplichte deelneming en een gefaseerde financiering tot volledige kapitaaldekking onder de werking van het ABP-Pensioenreglement zijn gebracht”, dat zegt dus zeker niet dat dit ook zou gelden voor aanspraken van voor die tijd. Daarnaast hebben wij moeten constateren dat u in 2006 een aanvulling heeft ondertekend waarin staat dat “het bepaalde in artikel 1, eerste lid sub a van de Overeenkomst nr. 98646 JFZ blijft van toepassing voor de in de periode van 1 juni 2001 tot januari 2006 opgebouwde aanspraken op ouderdoms- en nabestaandenpensioenen.” Het artikel waarnaar verwezen wordt gaat over de aanspraken van de tot dat moment. Meer specifiek wordt aangegeven dat de rechten tot dat moment behouden bleven tot initieel 1 juni 2001, maar door deze verwijzing zelfs tot januari 2006.

En dan benadrukken wij nogmaals wat volgens ons rechten of aanspraken zijn voorzitter, dat is een combinatie van een contante waarde en de daaraan verbonden voorwaarden en rechten.

Voor ons is het echter belangrijker dat u deze afspraak nooit met het ABP zou hebben mogen maken. Het is immers aan sociale partners om afspraken te maken over de pensioenregeling voor de werknemers en met deze expliciete ingreep in de pensioenaanspraken hebben wij niet ingestemd.

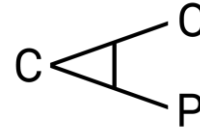
Tot slot in deze termijn voorzitter, wijzen wij u nogmaals op een uitspraak van het gerechtshof in Den Haag van 21 januari jl. gedaan in een hoger beroepszaak over de interpretatie van artikel 20 van de pensioenwet. Deze kwestie ging over de vraag of een onvoorwaardelijk recht op indexatie al dan niet een pensioenaanspraak zou zijn. Meer specifiek werd op enig moment, op basis van een afspraak in de cao bepaald dat de indexatie van het pensioen van de werknemer van onvoorwaardelijk naar voorwaardelijk was gegaan. De betreffende werknemer had niet ingestemd met waardeoverdracht en was derhalve van mening dat zijn pensioenaanspraken, uiteraard met terugwerkende kracht en voor rekening van werkgever, alsnog volledig geïndexeerd diende te worden. De uitspraak in dit hoger beroep was klip en klaar.

Artikel 20 van de pensioenwet heeft in dit geval tot gevolg dat een onvoorwaardelijk recht op indexatie, zijnde een pensioenaanspraak, niet (zonder instemming van de werknemer) kan worden gewijzigd in een voorwaardelijk recht op indexatie, en dat de cao voorziet in deze wijziging niet betekent dat gehandeld mag worden in strijd met het verbod van art. 20 pensioenwet.

Wij maken daaruit op dat ook in de hier te bespreken situatie duidelijk is dat een aanspraak zeker niet alleen over de contante waarde gaat maar met name ook over de rechten dienaangaande en dat het in negatieve zin aanpassen van die aanspraken strijdig is met het verbod zoals bedoeld in art. 20 van de pensioenwet.’

De voorzitter bedankt de heer Kropf voor deze bijdrage en geeft het woord aan de heer Schilperoort. De heer Schilperoort kan zich alleen maar van harte aansluiten bij het betoog van de heer Kropf. Er is nu al meerdere keren over dit onderwerp gesproken, zowel in de WG PA alsook in SOD-vergaderingen. Dit heeft uiteindelijk geleid tot een compromis om 2019 te overbruggen en de discussie over 2020 voort te kunnen zetten. Spreker heeft al duidelijk aangegeven dat met name de afspraak die Defensie met het ABP heeft gemaakt niet bekend was bij de centrales. Spreker durft zelfs te stellen dat tijdens de onderhandelingen de onderhandelaars van Defensie zich daar ook niet van bewust waren. Als er aan de zijde van Defensie wordt gesteld dat dit anders is dan nodigt spreker hen uit om hiervan enige vorm van documentatie te overleggen of desnoods met elektroshocks bij hem de herinnering op te roepen want hij weet absoluut zeker dat partijen het hier niet over hebben gehad. Er is volgens hem niet voor niets een compromistekst opgenomen in 2019 waarin in feite de arbeidsvoorwaardentekst over de opgebouwde aanspraken van vóór 01-07-2001 is overgenomen. Deze tekst vindt spreker duidelijk want ook daarin

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

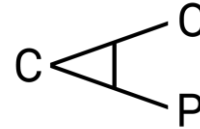

staat dat Defensie de aanspraken die vóór 01-07-2001 zijn opgebouwd separaat financiert en dat is niet een afspraak die met het ABP is gemaakt. Dit betreft namelijk de werkwijze die met de centrales was overeengekomen over het indalen van de militaire pensioenen bij het ABP, de Pensioenwet en de Wet privatisering ABP. De door het ABP toegepaste kortingen zijn volgens spreker niet van toepassing op de aanspraken van vóór 01-07-2001. Dat geldt niet alleen voor degenen die onder de militaire regeling terecht zijn gekomen want toen de indaling plaatsvond zaten de militairen nog in dezelfde regeling. Dat betekent volgens spreker tevens dat degenen die in de burgerregeling terecht zijn gekomen aanspraken van vóór 2001 hebben en daar wordt niet op gekort. Dit valt terug te lezen in de MvT van die wet. Daarin staat een passage die de heer Schilperoort naar hij meent ook al eerder heeft voorgelezen. Derhalve sluit hij zich zoals gezegd aan bij het betoog van de heer Kropf: de Pensioenwet staat het niet toe en naar het verleden toe kan hier door partijen niets aan worden veranderd, daarvoor geldt wat de sociale partners overeen zijn gekomen. Aangaande hetgeen Defensie met het ABP heeft afgesproken kan men zich volgens spreker zelfs afvragen of deze daad wel rechtmatig is. Wat de heer Schilperoort betreft had Defensie over het aanpassen van rechten en plichten van militairen of ex-militairen eerst met de centrales overleg moeten voeren en hij weet vrij zeker dat dat niet is gebeurd. Mocht Defensie nu vinden dat dit op een andere manier zou moeten en er naar de toekomst toe hier nog iets mee moet worden gedaan dan zijn partijen volgens hem weer terug bij de discussie in de WG PA. Hiervoor zijn van de zijde van de centrales ook verschillende voorstellen gedaan. Spreker heeft er zelfs beeld bij dat als iemand er voor kiest om zijn pensioen over te laten dragen, wat ook gebeurt als men naar een ander pensioenfonds overgaat, zo een recht zou kunnen vervallen. Het is voor spreker echter een andere discussie als het gaat over het verleden en daarom wil hij een knip aanbrengen: naar het verleden toe is de situatie zoals zij is en als er gekort moet worden zal dat op de een of andere manier moeten worden opgevangen en worden bijgeplust conform de gemaakte afspraak. Naar de toekomst toe is hij nog steeds bereid om te bezien of partijen tot een formulering kunnen komen die daar enige nuancering in aanbrengt. Dit hoeft wat hem betreft niet in de SOD-vergadering maar zou als uitwerking kunnen gebeuren in de WG PA.

De heer Van Hulsen vindt het een lastige discussie. Het meest eenvoudige deel is volgens hem dat de sociale partners een pensioenovereenkomst hebben gesloten en een reglement dat daaraan invulling geeft hebben ontworpen. Datgene wat partijen niet hebben afgesproken is voor spreker non-existent en dat wat wel is afgesproken is geldend. Aan deze afspraken kunnen belanghebbenden vervolgens rechten dan wel plichten ontleen. Hij is het met beide voorgaande sprekers eens waar zij stellen dat wat er is gebeurd in elk geval niet is gebaseerd op een afspraak tussen de sociale partners maar voortvloeit uit - wellicht zelfs goed bedoelde - afspraken die tussen het ABP en Defensie zijn gemaakt in het kader van het financieringsarrangement. Dit noemt spreker het eenvoudige deel en deze lijn trekt hij consequent door. Het ingewikkelde deel omvat de vraag wat het voorgaande vervolgens betekent want als de lijn wordt doorgetrokken dan houdt dat in dat er van uit wordt gegaan dat belanghebbenden een keuzemogelijkheid hebben. Dat betekent ook dat men de belanghebbenden op enigerlei wijze moet informeren over het bestaan van de keuzemogelijkheid en de consequenties die dit met zich meebrengt. De vraag gaat er niet uitsluitend over of er nu wel of niet over die tijd mag worden gekort, het gaat ook om de vraag wat er gebeurt met het nabestaandenpensioen en het is moeilijk om dit op een verantwoorde manier aan de belanghebbenden duidelijk te maken. Bovendien zit men altijd met de vraag of er wel of niet zal worden gekort en ook dat is een punt dat voorheen niet speelde. De laatste jaren speelde dit wel telkens maar het werd elke keer links- of rechtsom voorkomen en spreker vraagt zich vanuit deze optiek af hoe eerlijk dat scenario eigenlijk is. Het allerbelangrijkste en tegelijk moeilijkste onderdeel vindt de heer Van Hulsen de eigen keuzemogelijkheid en de rol van de sociale partners om belanghebbenden hierbij een verantwoorde keuze te laten maken.

Naar de toekomst toe merkt spreker het volgende op. Hij vindt dat als partijen afspreken om samen de overeenkomst en de uitwerking daarvan te realiseren ook moet worden overeengekomen dat, als één der partijen het nodig vindt om daarbij open en reëel overleg te voeren over allerlei onderwerpen, daar dan ook over zal worden

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

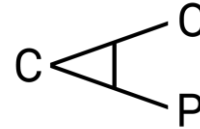
gepraat. Spreker is bereid - en daarbij sluit hij aan bij wat de heer Schilperoort hierover zei - om naar de toekomst toe te bezien of partijen in een zwart-wit scenario moeten blijven of dat zij omstandigheden zien die in het verleden weliswaar zwart-wit leken maar nu moeten worden ingeruild voor iets anders. Met andere woorden spreker is bereid om naar de toekomst toe af te wijken en in de vervolgdiscussie te bekijken welke groepen in de keuzemogelijkheid kunnen worden beperkt.

De heer Vermeulen wijst er op dat de centrales niet hebben ingestemd en dat betekent volgens hem dat er geen regeling is. De pensioendeskundigen van de CMHF hebben laten weten dat als dit zo zou moeten gebeuren zowel de werknemer als zijn partner daarmee moeten instemmen. Uitgaande van deze drie punten alsmede hetgeen de heren Schilperoort en Van Hulzen hebben gezegd zou spreker het onderwerp graag terugleggen bij de WG PA zodat er daar genuanceerd naar kan worden gekeken. Daarbij dienen dan wel de drie genoemde punten als uitgangspunt te worden gehanteerd. De voorzitter leidt hieruit af dat de heer Vermeulen het eens is met de voorgaande sprekers hetgeen laatstgenoemde bevestigt. De voorzitter begrijpt het voorstel van de heer Vermeulen en geeft aan de zaak even te willen kortsluiten met mevrouw Pijpstra en de heer Van der Hoef die vandaag bij hem aanwezig zijn. Hiervoor zal de vergadering kort moeten worden geschorst.

De heer Kropf krijgt eerst nog het woord om te reageren op hetgeen de andere centrales zojuist naar voren hebben gebracht. Hij stelt vast dat veel van de geschetste beelden met elkaar overeenkomen. Er is aangegeven dat er in de WG PA is gesproken over opties maar spreker gaat een stap verder: volgens hem is in de WG PA een afspraak gemaakt. Deze afspraak zou recht hebben gedaan aan de situatie en houdt in dat partijen zouden gaan voor een opt out. Daarvoor dienen alle belanghebbenden - inclusief zoals al is gezegd hun eventuele partner - een brief te krijgen en zij *moeten* hun instemming geven met dit soort wijzigingen. Bij een opt out zouden de mensen ook actief zijn benaderd en dan hadden zij een redelijke termijn gehad om terug te keren naar de oude situatie. Hierover is volgens de heer Kropf dus niet alleen gesproken maar ook een daadwerkelijke afspraak gemaakt. Wat nu in de tekst van het pensioenreglement is geland is volgens spreker echter iets anders dan wat de collega-centrales hebben geschetst. Er staat nu dat de tot 01-01-2019 toegepaste werkwijze voor deze pensioenaanspraken na 01-01-2019 van toepassing blijft. Op het moment van ondertekening van het AV-akkoord gingen de centrales er vanuit dat deze afspraak zou worden uitgevoerd zoals partijen waren overeengekomen. Op het moment dat zij werd opgenomen in de pensioentekst wisten de centrales dat er iets anders werd uitgevoerd dan zij dachten. Dit was voor hen de expliciete redenen om daar niet mee in te stemmen. Dit wil spreker voor de duidelijkheid benadrukken. De centrales vinden dat door het tijdsframe waarin zij hebben vernomen dat er iets anders werd uitgevoerd op basis van een overeenkomst tussen Defensie en het ABP een andere situatie is ontstaan. Als partijen gaan praten over de toekomst vindt de heer Kropf dat prima maar uiteindelijk is nu in het reglement van 2019 opgenomen dat wat in het verleden gedaan werd blijktbaar met instemming van - in ieder geval drie van de vier - centrales is opgenomen in het reglement. Dit is wat spreker betreft belangrijk en hij meent de heer Vermeulen te hebben horen zeggen dat er niet zou zijn ingestemd met de regeling. Echter de CCOOP heeft afstand van de regeling genomen en deze is volgens de heer Kropf door drie van de vier partijen in het SOD bekrachtigd. Daar staan derhalve nog andere rechtswegen voor open maar wat spreker betreft is de regeling geaccordeerd.

De heer Schilperoort merkt op dat hij degene was die is begonnen over de tekst uit het AV-akkoord die ook is geland in het reglement. Hij herkent wat de heer Kropf zojuist heeft gezegd zijnde dat bij de uitwerking bekend was wat voor afspraak Defensie had gemaakt. Dat heeft spreker echter niet zomaar gedaan want de hele tekst was opgenomen en de betreffende zin kan niet los worden gezien van de context van de gehele tekst. Om die reden heeft hij de tekst die ermee begon dat Defensie de afspraak separaat financiert zojuist ook voorgelezen. De passage zegt echter niets over de afspraak van Defensie met het ABP en daarom heeft spreker dit geuid: die werkwijze blijft na 1 januari van toepassing. Dit is volgens de heer Schilperoort ook herhaaldelijk aan de orde

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

geweest in de WG PA en ook dat wil hij hebben gemarkeerd. Hij begrijpt de zorg van de heer Kropf inhoudende dat teksten en zinnen op een later moment wel eens uit hun verband worden gehaald maar in het stuk tekst waar het nu over gaat zat wel een samenhang en context hetgeen er puur mee heeft te maken dat Defensie separaat financiert. Het heeft niets te maken met alle afspraken voor 1 juni en evenmin met de met het ABP gemaakte afspraak. Daarom merkte spreker eerder ook al op dat hij het knap zou vinden als iemand zou kunnen aantonen dat de centrales in de onderhandelingen dit met elkaar hebben besproken en dat daar toen de bedoeling achter zou zitten dat die werkwijze van kracht zou blijven

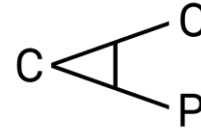
De heer Van Leeuwen herkent zich volledig in het beeld van de door de heer Kropf genoemde opt out en de daarover gemaakte afspraken. Spreker herkent zich echter niet in het beeld dat de afspraken zouden inhouden dat, zoals de heer Kropf schetste, de centrales de afspraak tussen Defensie en het ABP zouden hebben goedgekeurd. Daarvoor dient aldus spreker echt naar de context zoals al aangegeven door de heer Schilperoort te worden gekeken, dit kan volgens hem aan de hand van de verslagen worden nagegaan. Volgens spreker heeft in elk geval de CMHF duidelijk afstand genomen van genoemde afspraak en hij meent dat dit ook voor de andere centrales geldt.

Aangezien de heer Van Leeuwen zojuist heeft gememoreerd dat de CMHF afstand heeft genomen van de afspraak Defensie – ABP werpt de heer Kropf de vraag op of het reglement dan wel daadwerkelijk is goedgekeurd. Mogelijk had de heer Vermeulen aldus spreker dan toch gelijk waarmee de verhouding uitkomt op twee tegen twee; partijen hadden hiervoor dan bijeen moeten komen. De heer Van Leeuwen reageert hierop met de opmerking dat hij niet heeft gezegd afstand te nemen van de tekst maar dat hij deze op een bepaalde manier interpreteert. De context van de wijze waarop de afspraak wordt geïnterpreteerd is aldus spreker neergelegd in de verslagen van de desbetreffende vergaderingen. Zoals de heer Schilperoort aangaf is het niet zo dat de afspraak Defensie – ABP wordt witgewassen door het aanvaarden van de tekst. Hij ziet het als het voortzetten van de situatie dat vóór 2019 niet zou worden gekort. Wel is akkoord gegaan met het reglement als zodanig. De heer Kropf meent wel een piepbrief te hebben gezien van de CMHF waarop de heer Van Leeuwen repliceert dat die er wel is maar daarmee is volgens hem geen afstand genomen van het reglement. De heer Kropf stelt hierop dat als er wordt gepiept het reglement niet is geaccordeerd. Daardoor is er nu een illegale regeling in de Staatscourant gepubliceerd want als de stemmen staken in het SOD moeten de koppen worden geteld en de voorzitter op basis van voor hem belangrijke argumenten het besluit nemen en ook dat is niet gebeurd. Als dat waar is dan denkt de heer Schilperoort dat de heer Kropf procedureel gezien gelijk heeft. Dan moet het wel zo zijn dat de CMHF met de piepbrief de bedoeling had om de regeling niet uit te voeren maar dat ziet spreker als een kwestie van interpretatie. De heer Van Leeuwen geeft hierop nu verder geen commentaar.

* SCHORSING OP VERZOEK VAN DEFENSIE *

De voorzitter heropent de vergadering en zegt vandaag te zijn begonnen met het aangeven dat hij het onderwerp, evenals de heer Van Hulslen, complex vindt. Hijzelf is geen uitgesproken pensioenskundige maar spreker vindt wel dat partijen in gezamenlijkheid een antwoord moeten vinden. Dit proces mag niet tot in 2021 gaan duren maar moet in 2020 worden geregeld ondanks dat de kortingsvraag soms wat verder op de agenda staat en de realiteit daarvan voor de een wel en voor de ander niet in hoge mate speelt. Als tegelijkertijd echter wordt gekeken naar de dekkingsgraad van het ABP dan kan het probleem ook zo maar aan de orde komen. Gelet hierop doet spreker een procesvoorstel en daarbij is sprake van enige urgentie en druk om te voorkomen dat het onderwerp weer op de lange baan belandt. Het procesvoorstel houdt in dat er een externe deskundige wordt ingeschakeld om de problematiek te bekijken en daar een oplossing voor te zoeken. De deskundige dient iemand te zijn die voor alle partijen aanvaardbaar is. Spreker verwacht dat dit vrij snel mogelijk is en dat daar deze of volgende week een start mee kan worden gemaakt waarbij iemand met een onderzoeksvraag op pad wordt gestuurd. Er zou ook kunnen

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

worden afgesproken dat partijen voor het einde van deze week informatie uitwisselen om tot een onderzoeksopdracht te komen. In de tweede termijn van vandaag kan nog worden besproken hoe dit kan worden georganiseerd. De voorzitter wil dus haast met het onderwerp maken maar dit wel koppelen aan de kennis van een externe deskundige. Hij informeert wat de centrales van dit procesvoorstel vinden en geeft het woord aan de heer Kropf.

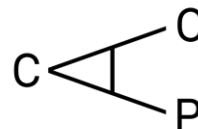
De heer Kropf vindt dat er sprake is van een duivels dilemma. Enerzijds moeten partijen immers door maar anderzijds zit het spreker niet lekker. Volgens hem is eerder tijdens de vergaderingen van de WG PA al afgesproken dat er een juridische toets zou worden uitgevoerd en nu zijn partijen een half jaar verder en lijkt het er opnieuw op dat ze dat gaan doen. Wat spreker wel weer enig comfort geeft is dat de voorzitter voorstelde om dit binnen nu en twee weken te realiseren en ook dat is aangegeven dat het om iemand moet gaan waar alle partijen een goed gevoel bij hebben. Wat spreker betreft hoeven partijen op dit moment dan ook niet door de rest van de stukken te gaan omdat dan veel argumenten zullen worden benoemd die allemaal al in verslagen staan. Wel geeft hij op voorhand aan dat hij zich neer zal leggen bij deze route om te komen tot iets moois maar dat dit niet betekent dat spreker in de toekomst bepaalde zaken niet zal gaan doen. Oftewel hij behoudt zich nog steeds alle rechten voor. Als er bijvoorbeeld aan het eind van dit jaar wel gaat worden gekort omdat het ABP onder de 90% dekkingsgraad zit dan sluit de heer Kropf niet uit dat hij daartegen namens leden juridische stappen zal ondernemen. Hij vindt dat dit past bij de afspraken uit het verleden.

De heer Schilperoort zegt dat zijn reactie afhangt van de vraag waarop de voorzitter met zijn voorstel precies doelt. Als het de bedoeling is dat de externe deskundige wordt geraadpleegd om vast te stellen welke tekst uiteindelijk moet landen in het reglement van 2020 om te voorkomen dat partijen in de toekomst in de bestaande situatie blijven zitten dan heeft spreker daar misschien nog wel een beeld bij. Het wordt lastiger als de voorzitter bedoelt dat er ook zo naar het verleden zal worden gekeken. In dat geval zit spreker op de lijn van de heer Kropf en zal ook hij als er leden worden gekort desgevraagd een juridisch geschil aangaan. In dat geval denkt de heer Schilperoort overigens over een keihard punt te beschikken omdat de sociale partners een afspraak hebben gemaakt waar gewoon aan moet worden voldaan. Hij weet niet of hij zal kunnen accepteren dat er alsnog een tekst naar het verleden toe zal worden geformuleerd waarmee de afspraak die Defensie met het ABP in het verleden heeft gemaakt op de een of andere manier alsnog wordt gelegaliseerd. Sterker nog: zijn antwoord is in dat geval nee omdat er immers geen sprake is van een afspraak die door de sociale partners is gemaakt. Hij is in de WG PA al duidelijk genoeg geweest hierover. Het kan volgens spreker juridisch ook niet en hij gaat niet meewerken aan het wijzigen van rechten die zijn leden in het verleden hebben opgebouwd. Hij wijst in dit verband op het verhaal dat de heer Kropf aangaande de Pensioenwet naar voren heeft gebracht over opgebouwde rechten en dergelijke. Naar de toekomst toe ziet spreker hetgeen is voorgesteld wel volledig zitten en wil hij er graag een deskundige bij hebben die partijen zal helpen om de tekst zo goed mogelijk op te stellen.

De voorzitter merkt op dat goed zal moeten worden afgestemd hoe de onderzoeksopdracht wordt geformuleerd zodat partijen daar comfort bij zullen hebben. Spreker benadrukt niet in deze vergadering te zitten om iets te legaliseren, hij probeert een oplossing te zoeken voor dit complexe vraagstuk. Op zich snapt hij wel goed waar het over gaat en hij heeft daar inhoudelijk en gevoelsmatig ook enkele beelden bij. Omdat de Pensioenwet op dit vlak juridisch complex is wil hij hierover echter advies van een externe deskundige inwinnen en dan bij voorkeur een advies wat partijen in gezamenlijkheid kunnen gebruiken. Daarbij is het belangrijk dat er iemand komt die zoals de Kropf al aangaf ook bij de centrales draagvlak heeft, er moet alleen nog worden besproken hoe de onderzoeksvraag wordt geformuleerd.

Dat vindt de heer Schilperoort een goede insteek die partijen ook nog de ruimte geeft om te bekijken of het ook nog op het verleden kan worden toegezien maar hij herhaalt wel zich niet in een positie te willen manoeuvreren

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

waarbij hij rechten van leden zou kunnen schenden. Spreker wijst er ook op het geen prettig gevoel te vinden dat partijen inmiddels al zes maanden verder zijn sinds eind vorig jaar de discussie is gevoerd over het reglement en hij wil zeker tempo maken en dit onderwerp zo snel mogelijk afronden.

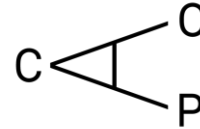
De heer Van Hulsen geeft aan dat zijn antwoord op de vraag van de voorzitter zou moeten zijn dat hij diens voorstel niet begrijpt. Volgens spreker bestaat er namelijk een verschil tussen het vragen aan iemand om een goed advies uit te brengen over de vraag hoe partijen het probleem kunnen oplossen en het vragen aan iemand om een wijs oordeel uit te spreken over datgene wat in het verleden goed of fout is gegaan. Dit zijn volgens spreker twee verschillende onderdelen. Als de bedoeling is dat er alleen iemand naar kijkt hoe het geschil kan worden opgelost waarbij niet mag worden gekeken naar het verleden dan vindt spreker dit geen geschikt scenario. Er kan echter ook als uitgangspunt worden genomen dat partijen geen inzicht hebben van de reikwijdte van artikel 20 van de Pensioenwet en dat ze daarover een advies inwinnen. Dan horen ze wel wat de deskundige vindt over de wijze waarop genoemd artikel moet worden gelezen en wordt ook duidelijk of datgene wat er al dan niet gebeurt voor de militair die de switch maakt wel of niet bij dat artikel 20 past. Spreker vindt de onderzoeksvraag daarom zeer wezenlijk. Ook vindt hij dat partijen het probleem eigenlijk in zijn volle omvang zouden moeten tackelen en zoveel mogelijk moeten wegblijven van een situatie waarin er iets uit het verleden blijft liggen. Op zich is de heer Van Hulsen het wel eens met de opstelling van de heren Kropf en Schilperoort inhoudende dat zij degenen die zich melden met een pensioenkorting met een juridische procedure zullen helpen. Liever zou spreker echter tegen diegenen kunnen zeggen dat partijen het zo goed mogelijk hebben uitgezocht waarbij deskundigen advies hebben gegeven en dat een juridische procedure kansloos is dan wel dat de centrales gelukkig een deskundigenadvies hebben gekregen en met behulp daarvan een goede afspraak met Defensie hebben kunnen maken. Spreker heeft liever geen situatie waarin iets in de toekomst explosief naar het verleden toe kan werken. Daarom moet er nu vooral worden gesproken over de onderzoeksopdracht waarbij niet alleen wordt gezocht naar het vinden van een oplossing naar de toekomst toe maar waarbij ook een mening kan worden gevormd over de reikwijdte/afspraken aangaande artikel 20 en wat partijen dan wel Defensie met het ABP daarvan hebben gemaakt.

De voorzitter geeft aan dat hij de adviesvraag aan de voorkant vrij beperkt heeft benoemd en dat er inmiddels het nodige naar voren is gebracht over hoe de onderzoeksvraag moet worden geformuleerd. Dit zal mogelijk niet in één keer rond zijn en wat spreker betreft kunnen beide door de centrales genoemde aspecten een rol spelen, ook voor wat betreft de mate waarin iets explosief moet worden of niet. Dit zal ook de opmaat zijn voor het succes van het procesvoorstel, hierover kunnen wat de voorzitter betreft nog separaat afspraken worden gemaakt. Hij informeert of, indien dit zorgvuldig in de onderzoeksvraag wordt opgenomen, de heer Van Hulsen akkoord zou kunnen gaan met de onderzoeksvraag.

De heer Vermeulen vermoedt dat partijen allen voorzien dat er een kans bestaat dat er zal worden gekort op de pensioenen. Indien dat gebeurt betekent dit volgens spreker ook dat er sprake zal zijn van een explosief effect waar een enorme lading achter schuilgaat. De wijze waarop de heer Van Hulsen de onderzoeksvraag vorm wil geven spreekt de heer Vermeulen sterk aan en hij wil dit zoals hij al aangaf bij voorkeur in alle rust in de WG PA bekijken. Spreker vindt het voorstel om een externe deskundige te raadplegen goed, partijen zullen zich nog wel moeten buigen over de onderzoeksvraag. Hij denkt namelijk dat zij zich het met het in de onderzoeksvraag meenemen van de door de heer Van Hulsen genoemde nuance niet gemakkelijk zullen maken aan de voorkant. Aan de achterkant zal dit echter wel het grootste rendement opleveren omdat de problemen dan echt worden opgelost. Dit heeft sprekers voorkeur.

Pm Luisterend naar het commentaar van de centrales denkt de voorzitter dat dit ook het voorstel zal worden. Defensie zal nog deze week een eerste versie van de onderzoeksvraag opstellen en aan de centrales toezenden. Er zal ook nog met de centrales worden gecommuniceerd aan wie de adviesvraag zal worden voorgelegd zodat binnen een

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

week of twee spijkers met koppen kunnen worden geslagen. Mochten er bij de centrales al namen van deskundigen leven dan houdt spreker zich aanbevolen, dit kan ook via de heer Van de Hoef worden doorgegeven. Indien het lukt om snel een onderzoeksvraag te formuleren dan stelt de voorzitter voor om daarna middels een piepbrief deze vorm van externe advisering te formaliseren en aan het SOD te koppelen. Of het onderwerp daarna teruggaat naar de WG PA of bij het SOD blijft is spreker op dit moment nog enigszins om het even.

De heer Schilperoort maakt een voorbehoud ten aanzien van het tempo waarbij er deze week vrijdag al een onderzoeksvraag zou moeten zijn. Hij twijfelt er gelet op hetgeen er allemaal speelt aan een andere tafel aan of het hem zal lukken om deze week al te reageren. Hij zal het proberen maar doet hierover op dit moment geen toezeggingen, het kan ook volgende week worden. Dat begrijpt de voorzitter en hij stelt voor om de deadline naar eind volgende week te verleggen. Daar heeft de heer Kropf moeite mee en hij rekent er op dat Defensie vandaag of morgen al met een reactie komt zodat de centrales dan nog een stukje week overhebben om er naar te kijken en hij roept allen op om nu zo snel mogelijk te reageren gelet op de urgentie van het onderwerp. Dat is wat de voorzitter betreft prima maar hij snapt het punt van de heer Schilperoort ook. Defensie zal in elk geval nu zo snel mogelijk met een concept-onderzoeksvraag komen en er zal geen strakke deadline voor de reacties van de centrales worden gehanteerd. De heer Schilperoort stelt niet te hebben gezegd *eind* volgende week pas tijd te hebben, hij heeft alleen het voorbehoud gemaakt dat het mogelijk niet meer deze week gaat lukken maar eerder begin volgende week.

De voorzitter sluit het eerste vergaderblok af om 14.00 uur.

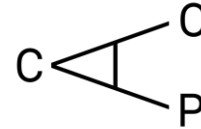
Agendapunt 3: Beschikbaarheid veiligheidsmiddelen in verband met COVID

(actiepunten 18).

De voorzitter heropent de vergadering en gaat over op agendapunt 3. Spreker licht toe dat de vraag over de veiligheidsmiddelen is uitgezet bij het hoofd Interventieteam en deze heeft laten weten tot afgelopen vrijdag geen meldingen te hebben lopen die betrekking hebben op de uitvoering van de afgekondigde covid-maatregelen dan wel op persoonlijke beschermingsmiddelen. Dat wil aldus spreker niet zeggen dat er helemaal niets aan de hand is, maar het is voor de werkgever ondoenlijk om iedere commandant apart te bevragen. Defensie heeft algemene en persoonlijke beschermingsmiddelen ter beschikking in geval dit bij de uitvoering van de taak noodzakelijk of verplicht is, bijvoorbeeld op grond van de Arbwetgeving. Wanneer bij de operationele taakuitvoering of bij de voorbereiding daar op, bijvoorbeeld oefenen, het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen niet mogelijk is, wordt dat vastgelegd in de RI&E, die met instemming van de medezeggenschap door de werkgever worden vastgesteld en vervolgens door het CEAG worden getoetst. Uitgangspunt is dat Defensie beschermingsmiddelen verstrekt en als dat niet mogelijk is, bijvoorbeeld door schaarste, er een bewuste risicoafweging wordt gemaakt om de werkzaamheden aangepast of niet uit te voeren. Hierbij wordt aldus spreker uiteraard de medezeggenschap betrokken.

Specifiek voor covid is deze werkwijze nogmaals bekrachtigd in een speciaal beleidskader dat is voorgelegd aan de SG en op dit moment voor advies wordt uitgezet bij de CMC. De hoofden van de Defensieonderdelen zijn vanaf het moment van tekening en na de bekend stelling van het beleidskader verantwoordelijk voor de vastlegging van afwijkingen van wet- en regelgeving, zeker in relatie tot de RI&E. Zij kunnen ondercommandanten mandateren om voor specifieke gevallen maatregelen vast te leggen in de RI&E, uiteraard in samenspraak met de MC's. Er is ook een werkgroep van de DAOG met de HDBV die de verstrekking van de persoonlijke beschermingsmiddelen door de werkgever voorbereidt in de gevallen dat de beschermingsmiddelen niet verplicht zijn, maar de werknemers er toch gebruik van willen maken. Onderdeel daarvan is de verstrekking van mondkapjes aan de medewerkers die met het openbaar vervoer reizen voor woon- en werkverkeer. Uitgangspunt is dat

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Defensie het voorbeeld van de sector Rijk volgt. Een voorstel wordt zo snel mogelijk voorgelegd aan de Bestuursraad waarbij andere Defensieonderdelen en de CMS zijn betrokken.

De heer Hop geeft aan dat er signalen zijn dat vooral de verstrekking van de beschermende middelen stagneert. Veel commandanten zijn in overleg met hun medezeggenschap maar over gegaan tot het zelf aankopen en distribueren van simpele zaken als handgels, om invulling te geven aan de voorgeschreven maatregelen. In eerste instantie is het ook veelvuldig voorgekomen dat eenheden teruggeroepen werden naar de kazerne om opleidingen of werkzaamheden op te starten, terwijl de ondersteunende diensten nog in de thuiswerkmodus zaten. Dat gaf aldus spreker de nodige commotie en onduidelijkheid omdat de commandanten zelf alles moesten gaan inregelen.

De voorzitter informeert of de situatie inmiddels is verbeterd, omdat hij zich ook kan voorstellen dat er sprake kan zijn geweest van opstartproblemen.

Pm Tijdens de werkbezoeken is aldus de heer Hop geconstateerd dat er een hele goede samenspraak is tussen HDE-en en de MC's die op allerlei mogelijke manieren proberen invulling te geven aan de richtlijn. Spreker beveelt aan om te kijken naar de lessons learned vanuit het oogpunt dat dergelijke maatregelen vanuit een centrale aansturing worden opgepakt en de commandanten en de medezeggenschap veel meer ondersteund worden. Tevens moet gereguleerd worden dat de ondersteunende diensten ter plaatse beschikbaar zijn als de werkzaamheden van het personeel op de kazernes weer worden opgeschaald.

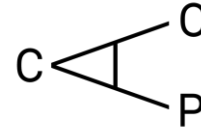
De ACOP heeft aldus de heer Schilperoort geen werkbezoeken afgelegd, maar wel –zoals eerder vermeld– vier weken geleden een enquête gehouden. Die enquête zal binnenkort worden herhaald om te bezien of de situatie verbeterd is, hetgeen al in zich heeft dat het er niet goed voor stond. De signalen die spreker bereikten waren verontrustend en hij wil een aantal elementen benoemen dat uit de enquête is gekomen. Vijftienhonderd mensen waren begonnen met invullen en negenhonderd hebben de enquête helemaal afgemaakt. Er zaten ook vragen van MC-leden bij en daar hebben volgens hem alle OPCO's vanuit de verschillende MC's op gereageerd. Spreker noemt het zorgwekkend dat 50% van de MC-leden aangaf dat zij door de HDE niet werden betrokken bij de corona-maatregelen. Het is namelijk een wettelijke verplichting dat de HDE in gesprek gaat met de medezeggenschap om een zo veilig mogelijke werkomgeving te creëren op de locaties.

Als het gaat om de RI&E, geeft 93% aan dat er helemaal geen RI&E is gemaakt, waarbij 60% zelfs meldt dat als er al een RI&E is, de aanbevelingen in de praktijk niet worden uitgevoerd. Dit baart spreker zorgen, zeker als hij ook nog ziet dat 64% van de MC-leden aangeeft dat de werkgever dan niet wacht met het uitvoeren en starten van werkzaamheden totdat de noodzakelijke corona-maatregelen zijn ingevoerd. Spreker wil meer aandacht vragen voor met name de betrokkenheid van de medezeggenschap, hoewel het niet overal fout gaat -50% gaat goed- en spreker niet uit sluit dat het percentage bij een tweede enquête hoger zal zijn.

Over de naleving van de corona-maatregelen zegt 40% dat de werkgever er niet op toeziet en 55% geeft aan dat de 1.5-meter-maatregel niet gegarandeerd is. Uiteraard zitten daar aldus spreker situaties bij waarin het echt niet kan, maar 65% geeft ook aan dat werkplekken niet zijn afgeschermd. De heer Schilperoort plaatst dit allemaal in het kader van beginnen met werken terwijl de beschermende maatregelen nog niet zijn ingeregeld. Datzelfde percentage geeft aan dat plekken niet worden gedesinfecteerd en slechts 50% zegt dat voertuigen wel worden ontsmet. Meer dan de helft geeft aan dat er geen beschermingsmiddelen zoals handgels aanwezig zijn, of dat zij niet weten waar zij die moeten verkrijgen.

Van de binnenslapers meldt 24% dat zij nog steeds met meer dan één persoon op een kamer slapen. Spreker zegt hier nog enig begrip voor te hebben als het om situaties gaat waarin het echt niet anders kan, maar dan nog is er een mogelijkheid om een scherm te plaatsen. Hij vindt dit percentage best hoog, zeker als hij leest dat 28%

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

aangeeft dat douches en toiletten niet regelmatig worden schoongemaakt en als zij dat zelf moeten doen 67% zegt daar niet de juiste middelen voor te krijgen. Spreker ziet een teneur van gewoon beginnen, wel zien waar men tegen aan loopt en dat gaandeweg verbeteren. De ACOP zal de enquête herhalen, zodat duidelijk wordt of de situatie is verbeterd.

Spreker wil ook nog stilstaan bij de rechtspositionele gevolgen in het geval dat iemand corona krijgt. Het is bekend dat 10% last krijgt van complicaties zoals invaliditeit en langdurige ziekte en het is dan nog maar de vraag of dat bijvoorbeeld onder beroepsziekte moet vallen omdat iemand door heeft moeten werken.

Een laatste opmerking betreft de aanpassing van de Europese richtlijn door opname van corona als een klasse waarvoor de werkgevers maatregelen moeten treffen. Nederland heeft maximaal vijf maanden de tijd om dit in de nationale wetgeving op te nemen en dat betekent wat spreker betreft dat dit in december 2020 rond moet zijn. Defensie zal hier ook mee te maken krijgen en het lijkt spreker verstandig om niet te wachten tot de wet er is, maar om alvast te inventariseren aan welke eisen Defensie ook moet voldoen.

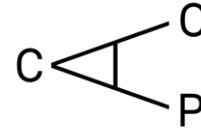
De voorzitter zegt het verhaal vooral te zien in het licht van de vraag waar de werkgever van kan leren, zeker in het geval er een tweede golf komt en hij vindt het goed dat partijen dit aan de orde hebben. Spreker geeft aan twee keer per week informeel te praten met de medezeggenschap over de onderwerpen die de heer Schilperoort heeft aangehaald, juist om elkaar op de hoogte te houden en sneller te kunnen acteren. Hij spreekt de hoop uit dat de tweede enquête verbetering laat zien, echter hij heeft niet de illusie dat alle knelpunten zullen zijn opgelost. De heer Schilperoort wil nog kwijt dat er teveel eenheden zijn waar de medezeggenschap onvoldoende is betrokken en hij doet de oproep om vooral naar de organisatie uit te stralen dat de medezeggenschap dient te worden betrokken en druk te zetten op de HDE-en om dit te bewerkstelligen.

Pm De voorzitter stelt in reactie dat er een brief in de maak is over dienstongeval, bedrijfsongeval en beroepsincident die snel aan de centrales zal worden aangeboden.

De heer Van Hulsen meent dat de vraag of er verbetering is te zien, het risico in zich draagt dat zaken naar de achtergrond verdwijnen als daar een element in wordt vergeten. Spreker ziet verbetering, maar dat zegt volgens hem ook iets over de daaraan vooraf gaande situatie. Hij meent dat de heer Schilperoort redelijk voorzichtig is geweest in zijn beschrijving, want hij zelf zou die beginsituatie willen omschrijven als een ongeorganiseerde bende in bestuurlijke zin. Spreker noemt hierbij een aantal componenten.

Daar waar iedereen uitdraagt dat de medezeggenschap zo ontzettend belangrijk is, ziet de heer Van Hulsen dat in de maanden maart, april en deels in mei de medezeggenschap structureel is genegeerd. Zijn centrales is op een aantal plaatsen geweest om de commandant er van te overtuigen dat de covid-maatregelen onder de bedrijfsvoering vallen en dat de medezeggenschap dient te worden betrokken. Soms had dit succes, maar er was ook tegenstand. Het feit dat de speciale beleidsmaatregel voor advies bij de CMC ligt geeft wellicht een goed gevoel voor de toekomst, maar de vraag waarom dat nu pas gebeurt is in zijn ogen ook relevant. Zijn oprechte beleving is dat er bij Defensie nog teveel 'houwdegens' in de leiding rondlopen die vinden dat de wereld gewoon door kan draaien, terwijl dat feitelijk niet zo is. Spreker onderschrijft de observatie van de heer Hop, dat een heleboel dingen door moesten gaan terwijl alles wat noodzakelijk was om dat te laten gebeuren, niet beschikbaar was. De heer Van Hulsen maakt zich echter nog grotere zorgen over de toekomst omdat hij zich afvraagt of Defensie wel beseft wat de nieuwe werkelijkheid van de 1.5-meter-maatschappij voor de organisatie betekent totdat er een vaccin is gevonden. De hele keten die eigenlijk al start bij werving & selectie wordt door de 1.5-meter-eis beïnvloed en er zal meer moeten gebeuren dan het sluiten of aftappen van sanitaire faciliteiten of accommodaties; er moet veel meer geïnvesteerd worden in de hele keten (tijd, opleidingscapaciteit, instructeurs etc.) Spreker maakt zich daar grote zorgen over omdat hij nog steeds het gevoel heeft dat er wel erg makkelijk

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

gedacht wordt over de vereiste aanpassingen. De heer Van Hulsen zegt echt niet te begrijpen dat de Defensieopleidingen doorgaan terwijl de verpleegkundigenopleidingen zijn gesloten en hij vraagt zich af waar de balans zit. Wat spreker betreft is de RI&E op zich een mooi middel, maar daar moet uiteindelijk wel iets mee gebeuren en dat brengt hem evenals de heer Schilperoort tot de slotvraag waar het toe leidt als iemand besmet raakt daar waar er sprake is van werkomstandigheden waarin men niet kan voldoen aan de voorgeschreven maatregelen.

De voorzitter slaat aan op de uitspraak over de ongeorganiseerde bende in bestuurlijke zin en informeert wat de heer Van Hulsen daarmee bedoelt. In reactie stelt de heer Van Hulsen dat hij het gevoel heeft dat de leiding te lang heeft gevonden dat dingen door moesten gaan zonder zich voldoende te realiseren wat dit betekende. Vervolgens begint dan iedereen in de hiërarchische organisatie zijn werk te doen, waarbij het naar sprekers gevoel de tendens is om de medezeggenschap te passeren als het echt vervelend begint te worden.

De heer Vermeulen wil zich focussen op de structuur en brengt het volgende naar voren. Op het moment dat zich buitengewone gebeurtenissen als covid-19 voordoen, is het heel goed dat er flexibiliteit is. Omdat Defensie een hiërarchische organisatie is, wordt die flexibiliteit op verschillende niveaus zichtbaar en merkbaar. De CMHF heeft zeker de laatste tijd uitgedragen dat de commandanten en de MC's in hun kracht moeten worden gezet. Als dat gebeurt betekent dat automatisch ook dat de commandant zijn verantwoordelijkheid pakt en de verbinding maakt met zijn MC.

Ten tweede merkt spreker op dat de organisatie de flexibiliteit moet hebben om tijdens gebeurtenissen als deze de commandanten in de gelegenheid te stellen om iets te doen, in de zin dat er middelen moeten kunnen worden ingekocht als de commandant dat nodig vindt.

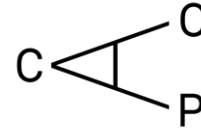
De voorzitter wil op een aantal punten reageren. Spreker is het eens met de bevindingen zoals door de heren Schilperoort en Van Hulsen naar voren zijn gebracht en hij zegt te hopen dat de tweede enquête van de ACOP verbetering brengt. De boodschap is wat hem betreft duidelijk en hij zegt toe drie acties te zullen ondernemen:

- heads-up aan de commandanten van de zorg van de centrales over de betrokkenheid van de medezeggenschap (26-06-2020);
- de eerder genoemde notitie over dienstongeval, bedrijfsongeval en beroepsincident die nu nog voor advies bij de CMC ligt, zo snel mogelijk aanbieden;
- met CMC wisselen wat daar de beelden zijn.

De heer Hop wil nog opmerken dat commandanten en medezeggenschappers met name op de lagere niveaus tegen uitvoeringsbeperkingen aanlopen omdat zij vooral zaken moeten regelen die te maken hebben met het Facilitair Bedrijf. Dat gaat over de ondersteunende diensten die nu juist nog niet ter plekke waren toen de werkzaamheden moesten worden opgestart. Als zo'n commandant en zijn medezeggenschap in hun kracht worden gezet, hoort daar wat spreker betreft ook de bevoegdheid bij om spullen in te kopen en maatregelen te nemen.

De voorzitter meent dat dit een groter probleem betreft, namelijk hoe de bedrijfsvoering binnen Defensie is geïmplementeerd, namelijk als centrale organisatie met een soort trekkingsrecht voor de commandanten. Dat maakt het voor de commandant ingewikkeld om te sturen op het verkrijgen van de diensten en de middelen die hij nodig heeft.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Ten aanzien een mogelijke tweede corona-golf vraagt de heer Hop extra aandacht voor de persoonlijke situatie van mensen die zelf aan een onderliggende aandoening lijden, die risicoge vallen in het gezin hebben, of als mantelzorger fungeren. Betrokkenen werden vaak teruggeroepen en kwamen dan op werkplekken terecht waar de maatregelen niet in acht werden of konden worden genomen. Spreker verzoekt om voor een volgende situatie de vraag te stellen hoe noodzakelijk het is om die mensen terug te roepen.

Pm De voorzitter onderschrijft dit, maar vraagt zich wel af of dit centraal geregeld moet worden omdat hij vindt dat de sturing hier ligt op het lokale niveau en het de commandant is die deze nadrukkelijke afweging moet maken. Hij vindt wel dat de commandanten moeten weten dat die ruimte er moet zijn. Juist dat laatste is aldus de heer Hop niet het geval gebleken en hij verzoekt om een duidelijke richtlijn uit te geven in de zin dat de commandanten daarover kunnen beslissen. De voorzitter zegt dit toe.

Pm De heer Schilperoort wil een voorbehoud maken op hetgeen is gezegd over het in de kracht zetten van de commandant. Uit zijn enquête blijkt dat 64% zegt dat er niet wordt gewacht met de werkzaamheden totdat alle noodzakelijke corona-maatregelen getroffen zijn en in zijn optiek heeft dat ook met verantwoordelijkheid te maken. Als de middelen er niet zijn, heeft de commandant namelijk ook de verantwoordelijkheid om de werkzaamheden nog niet te starten. Spreker meent dat de trap van bovenaf moet worden schoongeveegd. De voorzitter is het hiermee en zegt zich te realiseren dat hij morgenochtend ook een moment heeft dat hij met de commandanten kan spreken omdat hij een open uitnodiging heeft voor het wekelijks VTC-overleg. Hij zegt toe deze boodschap mee te geven.

Agendapunt 4: Corona maatregelen Defensie m.b.t. toepassing en/of overeen te komen afwijkingen van de geldende rechtspositie

(actiepunten 23).

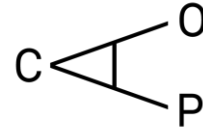
De voorzitter meent dat hier een heleboel over valt te zeggen, maar dat hij eerst bij de centrales op wil halen waar er nog vragen en problemen zijn.

De heer Hop noemt namens de CCOOP als probleempunt de aanvullende richtlijnen die worden opgelegd of mitigerende maatregelen die worden getroffen terwijl niet is uitgekristalliseerd of die wel in de wet- en regelgeving passen, zoals bijvoorbeeld het aanbrengen van schotten in de lesauto's. Een tweede knelpunt is het opleggen van een thuisquarantaine aan medewerkers voorafgaande aan een uitzending, waarbij min of meer de opdracht wordt gegeven dat het hele gezin zich daaraan aan moet houden. Als derde punt noemt spreker de inzet van medewerkers op schepen die buitenlandse havens aandoen en die bij terugkomst twee weken in thuisquarantaine moeten. Betrokkenen gaan eigenlijk met verlof als ze terugkomen en moeten dat verlof dan thuis doorbrengen.

De heer Schilperoort constateert dat in de richtlijn van de CEAG die de centrales van Defensie hebben ontvangen, staat opgenomen dat medewerkers contact met de commandant moeten opnemen als ze niet kunnen komen werken. Spreker zegt daar moeite mee te hebben, omdat de rol van de arts in één keer wordt overgenomen door de commandant. Een afwijking van de normale rechtspositie kan alleen als er buitengewone omstandigheden zijn afgekondigd en dat is aldus spreker niet het geval. De normale lijn zou dus moeten zijn dat de arts leidend is en de commandant van de arts verneemt of iemand wel of niet kan werken. De ACOP acht deze maatregel mede vanuit het oogpunt van de medische geheimhoudingsplicht, zeer onwenselijk en bovendien gaat het eveneens te ver dat de medewerker ook de toestand van zijn gezin bij de commandant moet melden. Spreker meent dat dit moet worden aangepast en de arts weer leidend moet worden.

Een tweede element waarover de heer Schilperoort wil spreken is het bericht van de CZSK waaruit blijkt dat de veertien dagen zelfquarantaine voor mensen die terugkeren van een vakantie vanaf een eiland ten koste gaan van

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

het verlof. De heer Hop heeft dit punt aangebracht met betrekking tot de schepen en in die situatie is deze maatregel nog vreemder omdat de bemanning gewoon aan het werk is geweest. Echter, ook in de door hem aangehaalde vakantiesituatie vindt spreker dit niet terecht omdat velen hun vakantie gebruiken om hun gezin te bezoeken. Spreker pleit dan ook voor een wijziging van dit beleid en voor het maken van onderscheid tussen mensen die naar een ander land op vakantie gaan en degenen die het verlof gebruiken om terug te gaan naar Nederland om gezin en familie te zien.

Zijn laatste punt sluit aan bij het punt van de heer Hop over de quarantaineperiode voor uitzending. Spreker is geïnformeerd over een geval waarin de vlucht naar Afghanistan is uitgesteld vanwege twee weken thuisquarantaine en Defensie heeft besloten alleen het belaste deel van de VVHO uit te keren. Spreker noemt het opvallend dat dit zomaar gebeurt, omdat het onderdeel uit maakt van de rechtspositie en daar op z'n minste het gesprek over moet worden gevoerd met de centrales.

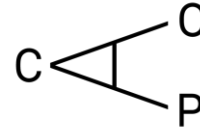
Het moet de heer Van Hulsen van het hart dat hij het ingewikkeld vindt om te doorgronden waar partijen het bij dit agendapunt over moeten hebben, wat de relatie is met het volgende agendapunt en hoe zich dit verhoudt met de geparkeerde discussie rond de vraag of er al dan niet terecht voor de burgerbewakers van DBBO een uitzondering is gemaakt op de bestaande rechtspositie .

Spreker wil hier aan toevoegen dat het afschaffen van de twaalfuursdiensten bij DBBO één van de allereerste maatregelen is die de minister moet afschaffen als de omgeving zich normaliseert. Daar is namelijk in zijn optiek geen enkele reden meer voor, het heeft niets te maken met covid en er wordt zelfs op dit moment overgewerkt bovenop de twaalfuursdienst om de tijd die daarmee verdiend wordt te zijner tijd te consumeren als vakantieverlof. De heer Van Hulsen noemt dit schandalig en hij ziet dan ook geen enkele reden meer om de twaalfuursdiensten te handhaven. Bovendien constateert hij dat op bepaalde plekken met een beroep op covid wel erg gemakkelijk gedacht wordt dat ATW-regels overboord gezet kunnen worden, soms zelfs tegen het advies van de medewerkers van HDP in. Spreker vat samen dat hem niet duidelijk is wanneer partijen wat gaan behandelen; acute problemen zijn er op dit moment namelijk niet.

De voorzitter geeft aan dat het ook zijn beeld is dat de bespreking ingewikkeld is. Omdat de heer Van Hulsen DBBO heeft aangehaald wil hij daar wel apart op reageren. HDP en DBBO onderhouden regelmatig contact en er wordt ook regelmatig informatie bij DBBO opgehaald. Als er geen verbeteringen zijn of afspraken niet worden nagekomen, wil de voorzitter dat graag vernemen zodat hij actie kan ondernemen. Spreker is het ermee eens dat het niet de bedoeling is om de twaalf uur te overschrijden en zegt toe hierover contact op te nemen met DBBO. Dat gaat aldus de heer Van Hulsen voorbij aan zijn meer principiële punt dat hij het er eigenlijk al niet mee eens was dat de burgerbewakers van DBBO in de uitzondering zijn gebracht (in afwijking van BARD, maar binnen de ATW-grenzen). Voor zover dat toen al gelegitimeerd kon worden, ziet hij daarvoor in de huidige situatie geen enkele reden meer en ook geen reden die indertijd aanleiding heeft gevormd voor de onderbouwing om die uitzondering te maken. Dat betekent voor spreker dat moet worden teruggedaan naar de normale bedrijfsvoering. Hij zegt wel te snappen dat dit problemen op gaat leveren, omdat niemand in de tussentijd heeft gewerkt aan het echte probleem.

De voorzitter memoreert dat dit niet de eerste keer is dat partijen hierover praten en hij geeft aan dat er hard over na wordt gedacht. Hij begrijpt dat DBBO in een lastig parket zit, maar dat er ook spelregels zijn die sociale partners afspreken en die algemeen geldend zijn. Spreker zal dit ook terugleggen bij DBBO en hierover een terugkoppeling geven aan de centrales.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Van Hulsen snapt dit verhaal, maar wil voor het verslag wel gemarkeerd hebben dat de voorzitter niet ingaat op het principiële punt en ook niet genegen is om een eind te maken aan de twaalfuursdiensten bij DBBO. De voorzitter zegt dit wel te willen, maar ook de andere kant te willen horen voordat hij een toezegging doet. Hij zegt dit signaal nu van de heer Van Hulsen te hebben gehoord, maar niet vanuit zijn eigen organisatie, dus daarom wil hij eerst het beeld scherp hebben. De heer Van Hulsen constateert dat deze bespreking dan in ieder geval heeft geleid tot een nieuw actiepunt waar partijen het snel over moeten gaan hebben. De voorzitter onderschrijft dat.

De heer Van Hulsen refereert nog aan de destijds door de heer Suwout opgestelde FAQ-lijst en geeft aan niet meer scherp te hebben hoe het daarmee staat. De voorzitter denkt dat de lijst wel is uitgezonden, maar meent ook dat die lijst een dynamisch document is dat actualisatie behoeft. Spreker zegt toe de laatste versie aan de centrales te doen toekomen en aan te zullen geven waar Defensie op dit moment mee bezig is. De heer Schilperoort wijst er op dat dit al bij de WG AP lag en verzoekt goed te bezien of alles nu naar het SOD moet worden getrokken of dat het bij de WG AP moet blijven. Tot dat laatste wordt besloten.

De heer Vermeulen geeft aan de agendapunten 4 en 5 samen te pakken omdat de CMHF daar moeilijk een onderscheid in kan maken.

Het eerste punt is aldus spreker de thuisquarantaine en de CMHF is van mening dat er een stukje compensatie moet zijn als die wordt opgelegd. Daar is ook een middel voor in de vorm van vergoeding consignatie thuis. Ten tweede, zo stelt spreker, zijn er mensen voor langer dan dertig dagen naar de West gestuurd en die vallen onder de bijzondere inzet. De CMHF ontvangt heel veel berichten dat dit niet fair wordt gevonden omdat betrokkenen onder het voorzieningenstelsel buitenland Defensie zouden moeten vallen. Het zou wat spreker betreft reëel zijn om hen buiten de toelage bijzondere inzet, ook de buitenlandtoelage te geven.

Aanvullend hierop wil de heer Van Leeuwen aangeven dat betreffend personeel op de West via verschillende manieren bij het OPCO, in de P-lijn, bij de HDP, via DCHR hebben gevraagd hoe dit zit en ook verschillende dingen hebben voorgelegd, maar elke keer nul op het rekest kregen. Zelfs bleek dat op de meest recente loonstrook de toelage bijzondere inzet niet is bijgeschreven en dan gaat er aldus spreker echt wat mis. Daarom wil hij benadrukken dat hier op korte termijn iets aan moet gebeuren omdat het personeel binnenkort terug moet en het wel heel erg zou zijn als mensen naar de West worden gestuurd, terwijl daar geen fatsoenlijke vergoeding aan wordt gekoppeld.

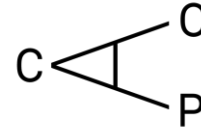
Dit punt is aldus de heer Hop aan de orde geweest in de WG AFR en het begint hem zo langzamerhand te irriteren dat deze discussie zich bij elke bijzondere inzet herhaalt, dat er niets van wordt geleerd en er geen oplossing kan worden gevonden. Spreker meent dat in het voorzieningenstelsel Buitenland duidelijk is opgenomen wanneer iemand recht heeft op de toelage Buitenland en de aanvullende toelage. Spreker verwijst naar een vraag over de inzet van mensen op de Karel Doorman die feitelijk op het eiland in het Caribisch gebied zijn geplaatst. Die vraag staat al weken uit zowel bij de CLAS als in de WG AFR en het is hem een raadsel waarom het zo lang moet duren alvorens daar een eenduidig antwoord op komt, zeker gezien het feit dat deze discussie meerdere malen is gevoerd met andere inzetten in het Caribisch gebied.

De voorzitter reageert als volgt op de ingebrachte punten.

Voorzieningenstelsel Buitenland/VVHO

Ten aanzien van de plaatsing van mensen in de Cariben die op verschillende soorten van rechtspositie gebaseerd is, onderschrijft spreker de observatie van de heer Hop. Het wordt inderdaad niet consequent toegepast en dat heeft in zijn optiek mede te maken met de moderniseringsslag die moet worden uitgevoerd in de hele regelgeving

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

en toepassing van toelagen die te maken hebben met inzetten, varen, vliegen oefenen. VWHO dat staat voor humanitaire operaties, wordt voor hele andere dingen toegepast, dus het hele stelsel moet worden geactualiseerd om het eenduidiger te maken voor iedereen. Dat staat evenwel los van hetgeen de heren Hop en Van Leeuwen aanhalen. Hij hoort nu pas dat er mensen met de Doorman zijn meegestuurd die feitelijk geplaatst zijn geweest op het eiland en eigenlijk op die gronden onder het voorzieningenstelsel Buitenland zouden moeten vallen. De voorzitter zegt het daar niet mee oneens te kunnen zijn, sterker nog dat hij dat ook zo

Pm zou doen. Spreker zegt toe te bezien hoe dit zo snel mogelijk kan worden vlot getrokken en voegt hier aan toe dat hij niet begrijpt waarom daar zo ingewikkeld over moet worden gedaan. Hij kan het verschil niet verklaren, maar geeft tevens aan ook niet alle ins en outs te kennen.

De heer Van Hulsen stelt in reactie dat hij wilde dat het inderdaad zo simpel was als de voorzitter doet vermoeden. Kijkend naar hetgeen partijen in twee jaar tot stand hebben gebracht en wat daar de dragende motieven voor zijn, is spreker het spoor compleet bijster. Hij denkt dat de voorzitter diezelfde conclusie moet trekken als hij spreker volgt. Er zijn vele soorten missies geweest waarbij niet altijd even consistent met de rechtspositie van de mensen is omgesprongen. Partijen zijn er tot op heden niet in geslaagd om een heldere visie te krijgen op de aard van de missies (humanitair a, of humanitair b, of niet humanitair) en het is aldus spreker helder dat daar nog een uitdaging ligt. Spreker doet de oproep aan de voorzitter om uit te leggen hoe simpel hij die wereld ziet.

Pm De voorzitter geeft aan niet voor niets te hebben gezegd dat hij vindt dat de regelgeving achterloopt op de praktijk van vandaag. Anderzijds erkent hij dat de uitvoering niet altijd even consequent is, omdat de regelgeving door Defensie wordt uitgelegd vanuit de optiek van werkgever. De voorzitter zegt graag hierover verder te praten.

Thuisquarantaine.

Pm In de situatie dat Nederland in de lockdown zat was de situatie naar spreker meent anders, maar nu er afgeschaald is, lijkt het inderdaad opportuun om te kijken naar een vergoeding tijdens de thuisquarantaine. Defensie is aan het uitzoeken of het mogelijk is de quarantaine te laten vallen onder consignatie of een andere vorm. Het is aldus de voorzitter evident dat Defensie iets moet regelen voor mensen aan wie bewegingsvrijheid wordt opgelegd en hij zal daar zo snel mogelijk invulling aan geven.

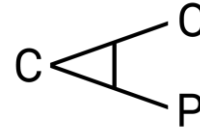
CEAG/melden bij commandant in plaats van bij arts.

Pm De voorzitter meent dat het niet zo kan zijn dat de arts buiten spel wordt gezet en dat de commandant die rol over gaat nemen. Spreker stelt voor om dit in een andere setting dan het SOD te bespreken en zegt toe de centrales op een andere manier te informeren over hetgeen hiermee moet worden gedaan. De heer Schilperoort vindt dit prima, maar wijst er wel op dat er een richtlijn ligt waar iets mee moet gebeuren, omdat commandanten zich daar op verlaten. De voorzitter herhaalt dat het niet zo kan zijn dat de commandant medische informatie gaat wegen.

Quarantaine na vakantie vanuit eilanden naar Nederland.

Pm Spreker meent dat moet worden bezien of de regelgeving niet te stringent wordt toegepast door mensen die op gezinsbezoek naar Nederland zijn geweest, verlof op te laten nemen voor de duur van de quarantaineperiode. Spreker zegt toe dit met enige urgentie te doen. De heer Schilperoort licht toe dat er voor hem echt een verschil is tussen iemand die wetend dat hij twee weken in thuisquarantaine moet, op vakantie gaat en iemand die door Defensie naar het buitenland is gestuurd en zijn vakantie bij zijn gezin in Nederland wil doorbrengen. De voorzitter voegt hier aan toe dat de commandant in zijn kracht hier ook een rol kan spelen en een afweging moet kunnen maken, maar dat er tegelijkertijd een soort algemene richtlijn moet worden meegegeven.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Pm De heer Hop vraagt of de werkgever ook wil kijken naar de situatie van de mensen die voor een FOST-training naar Engeland gaan. Zij gaan met het hele schip in quarantaine, krijgen in Engeland Engelse trainers aan boord van wie zij niet weten of die ook in quarantaine zijn geweest en moeten na thuiskomst weer twee weken in thuisquarantaine ten koste van hun verlof. De voorzitter is niet op de hoogte van dit punt, maar zegt toe te zullen informeren bij CZSK.

Uitkering belaste deel van de VVHO als de vlucht is uitgesteld vanwege quarantaine.

Pm De voorzitter geen ins en outs van deze situatie, maar proefde uit de woorden van de heer Schilperoort het verwijt dat halverwege de wedstrijd de spelregels worden veranderd. Volgens spreker is het onbelaste deel gekoppeld aan het uitzendgebied en hij denkt dat dat de reden is waarom dat deel niet wordt uitgekeerd aan iemand die thuis zit. Spreker neemt dit mee terug. De heer Schilperoort geeft aan dat hier best met hem over valt te spreken, echter voor betrokkenen was de VVHO al voor de quarantainetijd toegezegd en dat kan wat hem betreft niet zomaar worden teruggetrokken. Spreker vraagt zich bovendien af of de werkgever dat zomaar kan doen zonder met de centrales te hebben overlegd. De voorzitter zegt op zich het argument van onbelast gekoppeld aan het uitzendgebied wel te zien, maar is het met de heer Schilperoort eens dat dit niet zomaar tijdens een opgelegde quarantaine vanwege een uitzending, eenzijdig kan worden gewijzigd.

De heer Schwab had het beeld dat het niet gaat om mensen die thuis in quarantaine zitten, maar op de kazerne, waardoor ze geen onkosten hebben en dus ook het onbelaste deel niet krijgen. Spreker zegt niet te weten hoe dit in de praktijk is gelopen. De heer Schilperoort leest uit de hem ter beschikking gestelde mail niet of de mensen thuis zaten of in de kazerne, maar feit blijft dat hen is toegezegd dat de VVHO gewoon zal worden uitgekeerd.

Agendapunt 5: Inzet militair personeel in kader militaire steunverlening in het openbaar belang t.b.v. Corona (actiepunt 24).

De voorzitter stelt voor dit punt te bewaren voor een volgend SOD, tenzij de centrales dit vandaag nog willen bespreken. Wat de CCOOP betreft mag dit onderwerp worden doorgeschoven, maar de andere centrales willen hier vandaag wel over spreken. De heer Van Hulsen voorziet dat partijen hier niet zo maar uit zijn.

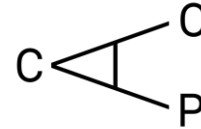
De voorzitter licht toe dat dit punt specifiek ziet op het verplegend personeel en dat partijen vanaf het begin af aan verschillend kijken naar de toepassing van de regelgeving op dat gebied. Op grond van artikel 2 onder d van het AMAR is bepaald dat betrokkenen in afwijking van hoofdstuk 7 AMAR de roosters van het ziekenhuis waar zij tewerkgesteld zijn volgen.

Dat zo zijnde onderschrijft de heer Hop de observatie van de heer Van Hulsen, namelijk dat het een langdurige discussie gaat worden waar partijen in ieder geval vandaag niet uit komen.

Volgens de voorzitter gaan de centrales er van uit dat hoofdstuk 7 AMAR wel van toepassing is.

De heer Schilperoort zegt het er inderdaad niet mee eens te zijn dat de werkgever gebruikmaakt van artikel 2 onder d van het AMAR en dat als een soort uitzonderingsbepaling ziet. Er staat echter ook dat de minister voorts bijzondere regelen, die afwijken van dit besluit kan vaststellen. Spreker verwijst naar het BGOD waarin is opgenomen dat op het moment dat de werkgever rechten en plichten voor militairen of Defensiemedewerkers wil wijzigen er overleg met de centrales dient plaats te vinden. De heer Schilperoort stelt vast dat de werkgever dat in ieder geval niet heeft gedaan en hij meent dat het dan ook oneigenlijk is dat hij zich alleen beroept op artikel 2 onder d. Spreker vervolgt met de Nota van Toelichting waar bij Hoofdstuk 7 wordt verwezen naar de ATW en daar wordt in artikel 2.4, 2c expliciet gezegd dat de ATW van toepassing is op arbeid verricht door Defensiepersoneel tenzij deze arbeid wordt verricht in door de minister van Defensie te bepalen gevallen waarin onderdelen van de krijgsmacht worden ingezet. Spreker meent dat het hier gaat om inzet in het openbaar belang omdat er namelijk geen andere grond voor de werkgever is om militair personeel in een civiel ziekenhuis in te zetten. Het gaat namelijk niet over buitengewone omstandigheden, want die heeft het Kabinet niet afgekondigd en zolang dat niet

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

gebeurt, dient Defensie binnen de geldende rechtspositie te blijven, tenzij de minister gebruik maakt van zijn bevoegdheid om daar een uitzondering op te maken.

Een ander aspect is aldus de heer Schilperoort dat er in de ziekenhuizen twee verschillende regimes ontstaan door militair personeel te plaatsen op grond van de covid-maatregelen terwijl er ook al militair personeel op grond van de IDR-constructie werkt. Dan ontstaat de situatie dat de één wel extra vrije dagen krijgt en de ander niet. Spreker noemt die situatie ongewenst. Wanneer Defensie de mensen naar een andere plek stuurt, stopt op dat moment hun Defensierooster en gaan er andere regels gelden. Daar zal de werkgever ruimte voor moeten maken en dat kan volgens spreker alleen maar door Hoofdstuk 7 AMAR buiten werking te stellen. Dat heeft de werkgever echter niet gedaan en daar zit voor spreker de kern van de discussie; tevens wil hij zoals gezegd ook dat er gekeken wordt naar de situatie van de twee regimes (IDR en plaatsing vanuit covid).

De heer Vermeulen wil graag de andere kant van de discussie belichten. Hij heeft veel terugkoppeling gehad van mensen die zeiden dat zij het een goede inzet vonden en het feit dat zij gelijklieden met het burgerziekenhuis als buitengemeen prettig hebben ervaren. De manier waarop dat voor hen verlopen is heeft hele positieve indrukken achtergelaten.

De heer Van Hulsen heeft niet veel aanvullends op de vorige sprekers te melden, hooguit dat wat hem betreft de discussie niet zozeer gaat over het besluit om medisch Defensiepersoneel in te zetten, maar om de stelling dat dit zeker naar de toekomst toe formeel goed moet worden geregeld. Hij is het eens met de heer Schilperoort dat moet worden stilgestaan bij de gevolgen voor de rechtspositie. Spreker verwijst naar zijn opmerking bij agendapunt 4 in het kader van de vraag wie om welke reden in een uitzondering kan worden gebracht en wat er voor hen wordt gedaan.

De voorzitter stelt dat partijen nog wel het vraagpunt moeten behandelen of de weg die de werkgever heeft gekozen in retrospectief de goede is geweest. Dit moet in zijn optiek niet al te lang duren omdat de organisatie klaar moet zijn voor het geval er een tweede golf corona-besmettingen komt. Het lijkt spreker de meest geëigende weg om voor dit onderwerp een stuk aan te bieden op basis waarvan partijen op niet al te lange termijn kunnen spreken met als doel dit af te hechten.

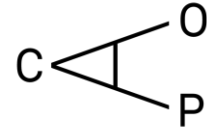
De heer Schilperoort stelt voor dit onderwerp terug te verwijzen naar de WG AP, immers het is naar het SOD getild omdat partijen geen overeenstemming hadden, maar nu is gebleken dat zij het erover eens zijn dat er iets mee moet gebeuren kan het weer naar de werkgroep. Als Defensie in de notitie de punten adresseert die hier naar voren zijn gebracht, kunnen partijen in de werkgroep bezien of zij tot iets kunnen komen voor de toekomst.

Pm Hiermee wordt ingestemd. De heer Schwab zegt toe de standpunten naast elkaar te zetten, zodat partijen in de werkgroep kunnen bezien hoe zij tot een vergelijk kunnen komen.

De heer Hop wijst er op dat met het terugverwijzen naar de WG AP het onderwerp wel ver in de tijd wordt geschoven en stelt voor in onderling overleg te bezien of dit wenselijk is. De voorzitter is het ermee eens dat dit niet kan wachten tot het eind van het jaar.

In het kader hiervan zegt de heer Schilperoort al eerder de bereidheid te hebben uitgesproken om tijdens de recesperiode hier en daar een uurtje te reserveren om wat zaken op te pakken.

Georganiseerd overleg
Sector Overleg Defensie (SOD)

Agendapunt 6: Rondvraag en sluiting.

Covid-uitbraak marechaussees in opleiding (Defensie).

De stand van zaken van gisteravond is aldus de voorzitter, dat alle mensen die zijn getest negatief zijn bevonden. Gelukkig is het dus beperkt gebleven tot één incident.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om 14.35 uur de vergadering.

-0-

Concept